

מסכת שבת

פרק יח

א. מפנין אפלו ארבע וקמץ קפות של תבן ושל תבואה מפני האורחים ומפני בטול בית המדרש, אבל לא את האוצר. מפני תרומה טהורה, ודמאי, ומעשר ראשון שנטלה תרומתו, ומעשר שני והקדש שנפדו, והתרמום היבש, מפני שהוא מאכל לעניים. אבל לא את הטבל, ולא מעשר ראשון שלא נטלה תרומתו, ולא את מעשר שני והקדש שלא נפדו, ולא את הלוי, ולא החרדל. רבן שמעון בן גמליאל מתיר בלוי, מפני שהוא מאכל עורבין:

ב. חבילי קש וחבילי עצים וחבילי זרדים, אם התקינו למאכל בהמה, מטלטלין אותן. ואם לאו, אין מטלטלין אותן. כופין את הסל לפני האפרוחים, כדי שיעלו ויירדו. תרנגולת שפרקה, דוחין אותה עד שתכנס. מדדין עגלין וסניחין ברשות הרבים. אשה מדדה את בנה. אמר רבי יהודה, אימתי, בזמן שהוא נוטל אחת ומניח אחת, אבל אם היה גורר, אסור:

ג. אין מִילְדִין אֶת הַבְּהֵמָה בְּיוֹם טוֹב, אֲבָל מְסַעְדִין. וּמִילְדִין אֶת
הָאִשָּׁה בַּשַּׁבָּת, וְקוֹרִין לָהּ חֲכָמָה מִמָּקוֹם לְמָקוֹם, וּמַחֲלִין עָלֶיהָ אֶת
הַשַּׁבָּת, וְקוֹשְׁרִין אֶת הַטֶּבּוֹר. רַבִּי יוֹסִי אֹמֵר, אִם חוֹתְכִין. וְכָל צָרִי
מִלָּה עוֹשִׂין בַּשַּׁבָּת: